

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 133

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 februarie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI					
2.	— Hotărâre cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește relațiile contractuale din sectorul laptelui și al produselor lactate	2	Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora	6–7	
3.	— Hotărâre cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole	2	Decizia nr. 40 din 20 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	7–9	
4.	— Hotărâre cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește standardele de comercializare	3	Decizia nr. 65 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	9–11	
5.	— Hotărâre cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 al Consiliului privind finanțarea politicii agricole comune și de abrogare a regulamentelor (CE) nr. 165/94 și (CE) nr. 78/2008 ale Consiliului	3	Decizia nr. 76 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁴ alin. 1 și art. 100 din Codul de procedură penală	11–13	
6.	— Hotărâre cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice	4	Decizia nr. 78 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală	13–14	
7.	— Hotărâre cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 485/2008 al Consiliului privind controalele efectuate de către statele membre cu privire la operațiunile care fac parte din sistemul de finanțare prin Fondul european de garantare agricolă	4	Decizia nr. 81 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală	15–16	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE					
Decizia nr. 20 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului		5–6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
		4	113.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea unor acte normative și stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale	17–21
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE					
		46/C.	— Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Normelor privind tarifele de onorarii pentru serviciile prestate de notarii publici		22–32

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește relațiile contractuale din sectorul laptelui și al produselor lactate

Având în vedere Raportul Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală nr. XXIII 21 din 7 februarie 2011, în temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 anexat la Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul constată că propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește relațiile contractuale din sectorul laptelui și al

produselor lactate respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 9 februarie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 9 februarie 2011.
Nr. 2.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole

Având în vedere Raportul Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală nr. XXIII 26 din 8 februarie 2011, în temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 anexat la Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul constată că propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole respectă principiul subsidiarității, dar nu respectă principiul proporționalității. Astfel, prevederea prevăzută la art. 3 alin. (3) din proiectul de regulament, care se referă la majorarea perioadei de transmitere între generații a sistemului „tradițional” de la 25 de ani la 50 de

ani, este excesivă deoarece în România nu există acte doveditoare care să permită înscrierea în registrul specialităților tradiționale garantate, cu o vechime mai mare de 50 de ani.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 9 februarie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 9 februarie 2011.
Nr. 3.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește standardele de comercializare

Având în vedere Raportul Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală nr. XXIII 23 din 7 februarie 2011, în temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 anexat la Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul constată că propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește standardele de comercializare respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 9 februarie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 9 februarie 2011.

Nr. 4.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 al Consiliului privind finanțarea politicii agricole comune și de abrogare a regulamentelor (CE) nr. 165/94 și (CE) nr. 78/2008 ale Consiliului

Având în vedere Raportul Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală nr. XXIII 17 din 7 februarie 2011, în temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 anexat la Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul constată că propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 al Consiliului privind finanțarea politicii agricole comune și de abrogare a regulamentelor (CE) nr. 165/94 și (CE) nr. 78/2008 ale Consiliului respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 9 februarie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 9 februarie 2011.

Nr. 5.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice

Având în vedere Raportul Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală nr. XXIII 20 din 7 februarie 2011, în temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 anexat la Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul** constată că propunerea de produsele ecologice respectă principiile subsidiarității și proporționalității.
regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 9 februarie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 9 februarie 2011.
Nr. 6.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 485/2008 al Consiliului privind controalele efectuate de către statele membre cu privire la operațiunile care fac parte din sistemul de finanțare prin Fondul european de garantare agricolă

Având în vedere Raportul Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală nr. XXIII 22 din 7 februarie 2011, în temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 anexat la Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul** constată că propunerea de produsele ecologice respectă principiile subsidiarității și proporționalității.
Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 485/2008 al Consiliului privind controalele efectuate de către statele membre cu privire la operațiunile care fac parte din sistemul de finanțare prin Fondul european de garantare agricolă respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 9 februarie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 9 februarie 2011.
Nr. 7.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 20**

din 18 ianuarie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au în prezent următorul cuprins: „*Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei (RON) la 6.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 25.000 lei (RON) la 50.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale: [...].*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind obligația statului referitoare la economie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra unei critici similare s-a pronunțat prin Decizia nr. 143 din 20 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 13 aprilie 2007, respingând-o ca neîntemeiată.

Cu acel prilej, Curtea a constatat că susținerea potrivit căreia pentru fapte identice o persoană fizică primește o sancțiune inferioară celei aplicate unei persoane juridice, împrejurare care este de natură a crea discriminări, este nejustificată. În acest sens, Curtea a reținut considerentele Deciziei nr. 87 din 20 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 iunie 2001, prin care a statuat că art. 16 din Constituție este aplicabil persoanelor juridice, față de care s-a promovat un tratament diferențiat, numai în cazul în care regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii și a autorităților publice.

De asemenea, Curtea a constatat că prevederile constituționale ale art. 44 și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) nu sunt relevante pentru soluționarea criticii de neconstituționalitate.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Caruz Brăila” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 10.851/196/2009 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.851/196/2009, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Caruz Brăila” — S.A. din Brăila într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională formulată în contradictoriu cu Garda Națională de Mediu — Comisariatul Județean Brăila.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 16, 44 și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a), deoarece stabilesc pentru persoanele juridice sancțiuni mult mai mari decât cele pentru persoanele fizice.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Caruz Brăila” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 10.851/196/2009 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 21

din 18 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „**art. 9 pct. 4**” din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metal Invest Grup” — S.R.L. din localitatea Dărmănești în Dosarul nr. 3.923/231/2010 al Judecătoriei Focșani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.923/231/2010, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 9 pct. 4” din Ordonanța Guvernului**

nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Metal Invest Grup” — S.R.L. din localitatea Dărmănești într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională formulată împotriva unui proces-verbal de contravenție emis de A.R.R. Vrancea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 23 alin. (11) și art. 24, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „mențiunile agentului constatator nu corespund realității”.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile „art. 9 pct. 4” din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007. În realitate, autorul excepției critică dispozițiile art. 9 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 371/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 28 decembrie 2007, dispoziții care au, în prezent, următorul cuprins: „*Contravențiunile prevăzute în prezenta ordonanță se constată și se sancționează de către personalul cu atribuții de inspecție și control din cadrul Autorității Rutiere Române — A.R.R., de către personalul cu atribuții de*

inspecție și control din cadrul Inspecției Muncii — I.M., Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și de către poliștii rutieri, potrivit competențelor ce le revin.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste dispoziții de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației puterilor în stat și obligativitatea respectării legilor și Constituției, art. 23 alin. (11) care instituie prezumția de nevinovăție și art. 24 privind dreptul la apărare, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece „mențiunile agentului constator nu corespund realității”.

Examinând excepția, Curtea reține că autorul acesteia nu formulează o veritabilă problemă de neconstituționalitate, ci, în realitate, critică aspecte care țin de aplicarea legii, aspecte ce intră în competența instanței judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

De altfel, autorul excepției nu arată în ce constă contrarietatea textului de lege supus controlului cu prevederile constituționale și convenționale invocate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metal Invest Grup” — S.R.L. din localitatea Dărmănești în Dosarul nr. 3.923/231/2010 al Judecătoriei Focșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 40

din 20 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Fu Limin în Dosarul nr. 8.451/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 1.318D/2010 al Curții Constituționale, la care, la termenul din 7 decembrie 2010, au fost conexe dosarele nr. 1.372D/2010, nr. 1.504D/2010, nr. 1.505D/2010 și nr. 1.511D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență, excepție ridicată de Zhu Zhenxing, Sun Yumei, Lin Goujin și Lu Jigang înd dosarele nr. 477/2/2010, nr. 8.458/2/2008, nr. 10.083/2/2009 și, respectiv, nr. 10.048/2/2009

ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă domnul Ioan Budura, interpretul autorizat de limba chineză solicitat pentru a asigura traducerea în cauză.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.451/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Fu Limin într-o cauză având ca obiect anularea deciziei de returnare a acestuia de pe teritoriul României.

Prin încheierile din 8 martie 2010, 5 mai 2010, 11 mai 2010 și 4 mai 2010, pronunțate în dosarele nr. 477/2/2010, nr. 8.458/2/2008, nr. 10.083/2/2009 și, respectiv, nr. 10.048/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Zhu Zhenxing, Sun Yumei, Lin Goujin și, respectiv, Lu Jigang în cauze având ca obiect anularea deciziilor de returnare a acestora de pe teritoriul României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate sunt lipsite de precizie și claritate, astfel încât destinatarul acestora să poată avea o indicare precisă asupra normelor aplicabile în situația sa și nu protejează suficient străinii împotriva arbitrariului și abuzurilor Oficiului Român pentru Imigrări. Această lipsă de precizie și claritate „favorizează situația ca Oficiul Român pentru Imigrări, pe baza unor criterii aleatorii și arbitrare, și fără a ține cont de motivele obiective prezentate, să aibă posibilitatea emiterii unei dispoziții de returnare de pe teritoriul României, pentru motive aleatorii, aducând astfel prejudicii grave dreptului acestuia la un proces echitabil”. Susține că „legea ar fi trebuit să fie mai specifică pe aspectul înțelesului de *ședere ilegală*, ca motiv de sancționare prin emiterii unei dispoziții de returnare”. În opinia autorilor excepției, lipsa de precizie și claritate permite Oficiului Român pentru Imigrări să emită o decizie de returnare împotriva străinului în același moment în care îi comunică acestuia decizia de respingere a cererii de prelungire a regimului tolerării pe teritoriul României și înainte de a se pronunța de către instanța competentă o hotărâre irevocabilă în cauza sa.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (4) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul conținut:

— Art. 4 alin. (4): „(4) *Străinii aflați pe teritoriul României sunt obligați să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de a intra și, după caz, de a rămâne pe teritoriul României, să nu rămână pe teritoriul României peste perioada pentru care li s-a aprobat șederea, precum și să depună toate diligențele necesare pentru a ieși din România până la expirarea acestei perioade.*”;

— Art. 11 alin. (1): „(1) *Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Legea fundamentală și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care consacră dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai analizat dispozițiile de lege criticate, din aceeași perspectivă învederată de autorii excepției de neconstituționalitate ce formează obiectul prezentei cauze. Prin mai multe decizii, dintre care poate fi menționată, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 131 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 15 martie 2010, Curtea a respins excepția ca inadmisibilă. Cu acele prilejuri, instanța de contencios constituțional a observat că argumentele formulate de autorii excepției în motivarea pretensei neconstituționalități a textelor de lege criticate constituie, în realitate, consecințe ale modalității de aplicare în practică a acestora. Or, lămurirea aspectelor legate de aplicarea și interpretarea legii la spețe individuale determinate revine exclusiv instanțelor de judecată investite cu soluționarea litigiilor în cadrul cărora au fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate, excedând competenței Curții Constituționale. Totodată, Curtea a reținut că autorii excepției și-au întemeiat criticile și pe lipsa din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 a unor prevederi care să prevină posibilitatea apariției în practică a situațiilor concrete descrise de aceștia în cuprinsul motivărilor scrise ale excepției. Curtea Constituțională nu poate examina însă astfel de critici, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

În prezentele cauze conexe nu au fost expuse argumente noi, care să justifice pronunțarea unei soluții diferite, astfel că se impune, și în acest caz, respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Fu Limin, Zhu Zhenxing, Sun Yumei, Lin Goujin și Lu Jigang în dosarele nr. 8.451/2/2009, nr. 477/2/2010, nr. 8.458/2/2008, nr. 10.083/2/2009 și, respectiv, nr. 10.048/2/2009 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 65

din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Adrian Valentin Dănescu în Dosarul nr. 1.654/109/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.524 D/2010 având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Mihai Stancu în Dosarul nr. 2.881/109/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.209 D/2010 și

nr. 1.524 D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.209 D/2010 la Dosarul nr. 1.524 D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.654/109/2009, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție invocată de Adrian Valentin Dănescu.

Prin Încheierea din 31 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.881/109/2009, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție invocată de Mihai Stancu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate încalcă principiul separației puterilor în stat, întrucât suspendarea efectelor unui act juridic nu poate fi analizată și dispusă decât de instanța judecătorească care are competența analizării valabilității acestuia. Se mai arată că prin mecanismul creat în art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se încalcă în egală măsură atât dispozițiile art. 21 privind accesul liber la justiție, cât și ale art. 25 privind libera circulație. Aceasta întrucât dispunerea măsurii suspendării dreptului de a conduce de către un organ administrativ, fără niciun temei de fapt și de drept, doar în baza unei simple presupunerii, încalcă în mod grav dreptul la liberă circulație, ce se regăsește și în exercitarea dreptului de a conduce autovehicule, dar și garanțiile unui proces echitabil, care presupun ca măsurile să fie luate în cadrul unei proceduri contradictorii, cu respectarea dreptului la apărare și a prezumției de nevinovăție. Textul legal criticat încalcă și dispozițiile art. 41 din Constituție, deoarece, de foarte multe ori, carnetul de conducere reprezintă o condiție esențială la momentul angajării, mai ales în funcția de șofer, instructor auto, transportator de marfă. În sfârșit, se arată că nu subzistă niciuna dintre cauzele expres prevăzute de art. 53 din Constituție, privind restrângerea exercițiului unor drepturi și a unor libertăți.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții Camerelor Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: *„În situația în care autoritatea emitentă a permisului de conducere a sesizat instanța de judecată potrivit art. 114 alin. (1) lit. e), autoritatea emitentă a permisului de conducere va dispune prin ordin suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, suspendare ce operează până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești. În acest caz, titularul este obligat să se prezinte la unitatea de poliție pe raza căreia domiciliază, are reședința sau, după caz, rezidența normală, în termen de 5 zile de la comunicarea ordinului, pentru a preda permisul de conducere.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 25 referitoare la libera circulație, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, prin mai multe decizii, s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la prevederile art. 1, 21, 25, 41 și 53 din Legea fundamentală.

Astfel, prin Decizia nr. 819 din 3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 26 august 2010, Curtea a constatat că nu poate fi reținută critica formulată în raport de dispozițiile art. 21 din Constituție, întrucât, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cel interesat, inclusiv autorul excepției, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale.

Cât privește critica formulată în raport de art. 53 din Constituție, prin Decizia nr. 329 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2010, Curtea, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, a reținut, în esență, că domeniul de aplicare a dispozițiilor art. 53 din Constituție este circumscris restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Legea fundamentală, iar nu restrângerii exercițiului oricărui drept subiectiv, chiar dacă el izvorăște dintr-un act normativ. Cu acel prilej, Curtea a constatat că dispozițiile art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu restrâng drepturi sau libertăți constituționale, ci stabilesc posibilitatea autorității emitente a permisului de conducere de a dispune, prin ordin, suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, atunci când această autoritate a sesizat instanța de judecată în vederea anulării permisului de conducere obținut cu nerespectarea prevederilor legale. Totodată, Curtea a observat că între exercitarea dreptului de a conduce autovehicule de către unele persoane pentru care există indicii privind dobândirea permisului de conducere fără a fi absolvit un curs de pregătire sau fără parcurgerea etapelor de examinare teoretică și practică ori prin susținerea formală a acestora și ocrotirea interesului general, care se identifică în acest caz cu necesitatea menținerii siguranței circulației pe drumurile publice, legiuitorul a înțeles să dea prioritate celui din urmă. Prin aceeași jurisprudență, referitor la invocarea prevederilor art. 1 din Constituție, Curtea a reținut că aceste dispoziții constituționale nu au relevanță în cauza dedusă controlului.

Tot astfel, prin Decizia nr. 830 din 22 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 15 iulie 2010, Curtea a constatat că prevederile art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu aduc nicio atingere nici dispozițiilor art. 25 și art. 41 din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, atât soluția deciziilor menționate, cât și argumentele pe care s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Adrian Valentin Dănescu, respectiv de Mihai Stancu, în dosarele nr. 1.654/109/2009 și, respectiv, nr. 2.881/109/2009 ale Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 76

din 27 ianuarie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 1 și art. 100
din Codul de procedură penală**

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 1 și art. 100 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Stețco în Dosarul nr. 370/336/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 370/336/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹⁴ alin. 1 și art. 100 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghe Stețco în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, precum și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece este nemulțumit de faptul că instanța de recurs nu poate administra alte probe testimoniale în afară de declarația inculpatului, obligatorie în anumite condiții. Or, în asemenea condiții, îi este afectat dreptul la un proces echitabil, acuzatul neputându-se prevala de dreptul de a solicita audierea unor martori în orice fază a procedurii.

Cât privește dispozițiile art. 100 din Codul de procedură penală, autorul excepției susține că aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 27 referitoare la *Inviolabilitatea domiciliului* și art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, deoarece nu conțin suficiente garanții împotriva unei aplicări arbitrare.

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, prevederile art. 100 din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor constituționale și internaționale invocate, ci constituie o derogare de la principiul inviolabilității domiciliului prin care legiuitorul reglementează percheziția ca măsură procesuală de strângere a probelor necesare aflării adevărului privind săvârșirea faptei prevăzute

de legea penală, condițiile și formele în care aceasta se efectuează.

Cât privește critica art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, Avocatul Poporului arată că nici aceasta nu poate fi primită, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹⁴ alin. 1 cu denumirea marginală *Verificarea hotărârii* și art. 100 cu denumirea marginală *Percheziția*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 385¹⁴ alin. 1: „*Instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de recurs.*”;

— Art. 100: „*Când persoana căreia i s-a cerut să predea vreun obiect sau vreun înscris dintre cele arătate în art. 98 tăgăduiește existența sau deținerea acestora, precum și ori de câte ori există indicii temeinice că efectuarea unei percheziții este necesară pentru descoperirea și strângerea probelor, se poate dispune efectuarea acesteia.*

Percheziția poate fi domiciliară sau corporală.

Percheziția domiciliară poate fi dispusă numai de judecător, prin încheiere motivată, în cursul urmăririi penale, la cererea procurorului, sau în cursul judecății. În cursul urmăririi penale, percheziția domiciliară se dispune de judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se afla sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.

Percheziția domiciliară se dispune în cursul urmăririi penale în camera de consiliu, fără citarea părților. Participarea procurorului este obligatorie.

În baza încheierii, judecătorul emite de îndată autorizația de percheziție, care trebuie să cuprindă:

a) *denumirea instanței;*

b) *data, ora și locul emiterii;*

c) *numele, prenumele și calitatea persoanei care a emis autorizația de percheziție;*

d) *perioada pentru care s-a emis autorizația;*

e) *locul unde urmează a se efectua percheziția;*

f) *numele persoanei la domiciliul sau reședința căreia se efectuează percheziția;*

g) *numele învinutului sau inculpatului.*

Autorizația poate fi folosită o singură dată.

Percheziția corporală sau asupra vehiculelor poate fi dispusă, după caz, de organul de cercetare penală, de procuror sau de judecător.

Percheziția domiciliară nu poate fi dispusă înainte de începerea urmăririi penale.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, art. 27 referitoare la *Inviolabilitatea domiciliului* și art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor*

libertăți, precum și ale art. 6 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil* și la *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.069 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 17 noiembrie 2008, și Decizia nr. 240 din 12 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 11 octombrie 2002, Curtea Constituțională a statuat că prevederile criticate sunt constituționale.

Cu acele prilejuri a reținut că „dispozițiile procesual penale criticate nu interzic în vreun fel părții să-și susțină cauza în condiții care să nu o dezavantajeze în raport cu părțile adverse ori să beneficieze de toate garanțiile procesuale pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime, în concordanță cu prevederile constituționale.”

De altfel, „procedura de judecată, care cuprinde și sistemul probator, respectiv obiectul judecății în recurs, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, fiind așadar o aplicare a prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție”. Faptul că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, instanța de recurs nu poate administra probe testimoniale noi nu constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil. Inculpatul are posibilitatea de a cere administrarea probelor considerate necesare, cu ocazia judecării apelului, iar recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 385⁹. Pe de altă parte, în cazul în care se constată că sunt necesare probe noi, instanța poate să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de recurs.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 din Codul de procedură penală care reglementează procedura percheziției domiciliare, Curtea constată că nu pot fi primite criticile autorului în sensul că nu se prevăd suficiente garanții împotriva unui eventual arbitrar.

Astfel, înseși prevederile art. 27 din Constituție, după ce statuează cu privire la regula inviolabilității domiciliului, instituie o excepție potrivit căreia, prin lege, se poate deroga de la acest principiu în cazul apărării ordinii publice. Or, potrivit art. 100 din Codul de procedură penală, tăgăduirea existenței ori deținerii vreunui obiect înscris în art. 98 din același cod justifică luarea măsurilor ce se impun pentru prezervarea dezideratului public mai sus enunțat. De asemenea, în acord cu Legea fundamentală, percheziția domiciliară se dispune atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății numai de judecător, printr-o încheiere motivată, făcându-se întotdeauna în prezența unor martori asistenți și a persoanei de la care se ridică obiecte ori înscrisuri, iar în lipsa acesteia din urmă, în prezența unui reprezentant, a unui membru al familiei, sau a unui vecin, având capacitate de exercițiu. Totodată, organul judiciar este obligat să se limiteze la ridicarea numai a obiectelor și înscrisurilor care au legătură cu fapta săvârșită, cu excepția obiectelor sau înscrisurilor a căror circulație sau deținere este interzisă și care se ridică totdeauna.

Astfel, legiuitorul a prevăzut suficiente garanții care să înlăture arbitrarul în dispunerea măsurii care are drept scop, în acord cu dispozițiile art. 53 din Constituție, nu numai apărarea ordinii publice, ci și pe cea referitoare la desfășurarea instrucției penale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 1 și art. 100 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Stețco în Dosarul nr. 370/336/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 78

din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Achira Husin în Dosarul nr. 3/110/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar, partea Maria Vinca a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător, arătând totodată că nu a fost citată.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate.

Curtea, având în vedere că partea a fost citată la adresa menționată în citativul instanței de drept comun și ținând seama de împrejurarea că de la data pronunțării încheierii de sesizare, respectiv 23 iunie 2010, și până în prezent s-a scurs un interval suficient în vederea pregătirii apărării, în temeiul dispozițiilor art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă coroborate cu ale

art. 14 din Legea nr. 47/1992, dispune respingerea cererii formulate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3/110/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Achira Husin în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală*, deoarece în situația reglementată de textele contestate se va pronunța, de către o jurisdicție superioară, o hotărâre care devine definitivă și executorie, privându-l pe inculpat de o judecată a unei instanțe superioare care, la rândul său, să cenzureze hotărârea instanței inferioare. Arată că, după rejudecare de către instanța de recurs, este posibil să se pronunțe o hotărâre nelegală și netemeinică, care însă nu mai poate fi cenzurată.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) cu denumirea marginală *Soluțiile* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

„Instanța, judecând recursul, pronunță una din următoarele soluții: [...]

2. admite recursul, casând hotărârea atacată și: [...]

d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 11—20, precum și în cazul prevăzut în art. 385⁶ alin. 3.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală*.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Achira Husin în Dosarul nr. 3/110/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 839 din 24 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 12 iulie 2010, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, constatând că „dispozițiile legale criticate nu conțin nicio dispoziție de natură să încalce dreptul la un proces echitabil. Dimpotrivă, prin textele contestate s-a avut în vedere dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială. Astfel, inculpatul are posibilitatea pe parcursul întregului proces penal să expună toate apărările sale, poate propune instanței administrarea de probe în apărarea sa, dacă acestea sunt pertinente, concludente și utile cauzei.

De asemenea, prevederile legale invocate, [...], sunt menite să garanteze dreptul tuturor părților de a beneficia de un proces echitabil. [...] Astfel, scopul acestei căi de atac constă tocmai în asigurarea unui control judecătoresc al legalității și al aflării adevărului în judecarea și soluționarea cauzelor penale de prima instanță sau de instanța de apel, aspect de natură să contribuie la îndeplinirea exigențelor care condiționează într-o societate democratică procesul echitabil.

În plus, procedura de judecată, care cuprinde pe lângă sistemul probator și obiectul judecății în recurs, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, fiind așadar o aplicare a prevederilor art. 61 din Constituție, cu atât mai mult cu cât, în legislația procedurală penală română, recursul este, de regulă, al treilea grad de jurisdicție, art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand doar obligația statelor membre de a institui un minim de două grade de jurisdicție”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 81

din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f)
din Codul de procedură penală

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 26 mai 2010 și 27 aprilie 2010, pronunțate în dosarele nr. 664/1.372/2009 și nr. 4.355/30/2010, **Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov și Tribunalul Timiș — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Dănuț Stoica și Lucian Marian Torj în dosarele de mai sus având ca obiect soluționarea unor cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, deoarece permit privarea de libertate în absența unei hotărâri judecătorești definitive de condamnare.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Tribunalul Timiș — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece se solicită Curții completarea prevederilor contestate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Condițiile și cazurile în care se dispune arestarea inculpatului*, care au următorul conținut: „*Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și există vreunul dintre următoarele cazuri: [...]*”

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dănuț Stoica în Dosarul nr. 664/1.372/2009 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.893D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.947D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lucian Marian Torj în Dosarul nr. 4.355/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În acest dosar, partea Daniel Cioană a adus la cunoștința Curții împrejurarea că, din motive obiective, nu se poate prezenta, sens în care lasă la aprecierea instanței de contencios constituțional modul de soluționare a excepției.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.947D/2010 la Dosarul nr. 1.893D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

f) inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra soluției legislative criticate în prezenta cauză s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 76 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 22 februarie 2005. Cu acel prilej, Curtea a constatat că dispozițiile art. 148 din Codul de procedură penală, care prevăd cazurile și condițiile în care poate fi dispusă măsura arestării preventive, dezvăluie natura juridică a măsurii procesuale examinate, aceea de mijloc de dinamizare a urmăririi penale și a procesului penal în general. Din interpretarea rațională a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală nu rezultă că inculpatului i se impută săvârșirea unei infracțiuni, fapt care nu poate fi stabilit decât prin hotărâre judecătorească de condamnare rămasă definitivă, ci că există probe sau indicii considerate ca fiind temeinice, în raport cu stadiul în care se află procesul penal, despre săvârșirea unei infracțiuni. Folosirea în textul contestat a termenului „infracțiune” în locul celui de „faptă prevăzută de legea penală” are o semnificație pur tehnică, aceasta desemnând încadrarea faptei, cu privire la care există probe sau indicii temeinice că a fost săvârșită de inculpat, într-un anumit text de lege, care prevede fapta ca infracțiune și o sancționează cu o pedeapsă de o anumită gravitate. De aceea, nu se poate susține că dispozițiile legale examinate ar fi contrare

prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție privitoare la prezumția de nevinovăție.

De asemenea, Curtea nu poate primi nici critica referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil, deoarece, așa cum s-a arătat mai sus, pe baza dispozițiilor legale criticate, inculpatul nu este considerat vinovat de săvârșirea infracțiunii, ci se constată numai că există probe sau indicii că inculpatul a săvârșit o infracțiune de o anumită gravitate, temei suficient pentru a se putea lua măsura arestării preventive ca mijloc pentru desfășurarea normală a procesului penal, astfel cum se prevede și în art. 5 pct. 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Pe de altă parte, garanțiile procesuale pe care legea le oferă inculpatului și, în special, dreptul acestuia de a se plânge împotriva măsurii arestării preventive atestă conformitatea dispozițiilor legale criticate cu prevederile art. 23 din Constituție, care impun ca măsura arestării preventive să se ia numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege. Astfel, încheierea prin care se dispune măsura privativă de libertate este supusă căilor de atac, punerea în libertate a celui arestat fiind obligatorie dacă motivele care au stat la baza ei au dispărut și, nu în ultimul rând, persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune. În plus, în faza de judecată, instanța este datoră să verifice periodic și nu mai târziu de 60 de zile legalitatea și temeinicia arestării preventive și să dispună punerea de îndată în libertate a inculpatului dacă temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat ori dacă instanța constată că nu există temeiuri noi care să justifice măsura privării de libertate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dănuț Stoica, în Dosarul nr. 664/1.372/2009 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov și de Lucian Marian Torj în Dosarul nr. 4.355/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru modificarea și completarea unor acte normative și stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și având în vedere dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 18 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Persoanele prevăzute la art. 17 alin. (2) lit. a) din lege se consideră că nu au reușit sau nu au putut să se încadreze în muncă dacă fac dovada că în perioada de 60 de zile de la data absolvirii s-au înregistrat la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene sau a municipiului București ori la alți furnizori de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă, acreditați în condițiile legii sau care nu se supun potrivit legii condiției de acreditare, în vederea medierii pentru încadrare în muncă.

(2) Dovada înregistrării la furnizorii de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă, prevăzută la alin. (1), se face cu o adeverință eliberată de furnizori, prin care se certifică data înregistrării persoanei în evidențele proprii.”

2. La articolul 18, alineatele (1)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În vederea certificării stagiilor de cotizare și a stabilirii dreptului la indemnizație de șomaj, angajatorii au obligația de a elibera persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă sau de serviciu o adeverință din care să rezulte baza lunară de calcul al contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj, stabilită potrivit titlului IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru fiecare lună din ultimele 12 luni, înainte de data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, pentru care aceștia au reținut și au virat la bugetul asigurărilor pentru șomaj contribuția individuală prevăzută la art. 27 din lege și au plătit contribuția datorată de angajator prevăzută la art. 26 din lege, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26, precum și, după caz, următoarele:

a) dacă înregistrează debite la bugetul asigurărilor pentru șomaj;

b) perioada pentru care nu s-au plătit contribuțiile la bugetul asigurărilor pentru șomaj și suma aferentă acestei perioade;

c) dacă se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la art. 34 alin. (2) din lege.

(2) Adeverința prevăzută la alin. (1) va conține și date cu privire la perioadele în care s-a prestat activitatea, perioadele în care raporturile de muncă sau de serviciu au fost suspendate, precum și data și motivul încetării acestora, date care se verifică și se certifică de agențiile pentru ocuparea forței de muncă pe baza înscrisurilor efectuate în carnetul de muncă, pentru perioadele până la data de 31 decembrie 2010, și pe baza informațiilor care se pun la dispoziția agențiilor pentru ocuparea forței de muncă de inspectia muncii, pentru perioade ulterioare datei de 31 decembrie 2010.

(3) Adeverința prevăzută la alin. (1) se verifică și se certifică în ceea ce privește datele referitoare la baza de calcul al contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, pe baza informațiilor

cuprinse în declarațiile lunare privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, prevăzute la titlul IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, depuse de angajator, care se pun la dispoziția agențiilor pentru ocuparea forței de muncă electronic, din sistemul informatic al Ministerului Finanțelor Publice.

(4) În situația în care până la data de 31 decembrie 2010 nu există întocmit carnet de muncă, dovada existenței unor raporturi de muncă sau de serviciu până la data de 31 decembrie 2010 se efectuează cu alte acte prevăzute de lege.

(5) În situația în care sunt identificate neconcordanțe între conținutul adeverinței și informațiile din cuprinsul declarațiilor prevăzute la alin. (3) depuse de angajator și/sau înscrisurile efectuate în carnetul de muncă până la data de 31 decembrie 2010 ori se constată că angajatorul nu a depus potrivit prevederilor legale declarația lunară, agențiile pentru ocuparea forței de muncă solicită în scris angajatorului corectarea respectivelor documente și depunerea lor la agenția pentru ocuparea forței de muncă în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii solicitării, cu excepția declarației lunare care se depune potrivit titlului IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 19, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Procedura privind declararea lunară de către angajatori a evidenței nominale a asiguraților și a obligațiilor de plată la bugetul asigurărilor pentru șomaj este cea stabilită la titlul IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La articolul 19¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19¹. — (1) Prin *salariu de bază lunar brut pe ultimele 12 luni de stagiul de cotizare*, prevăzut la art. 39 alin. (2) lit. b) din lege, se înțelege baza lunară de calcul al contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj prevăzută la titlul IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pe ultimele 12 luni în care s-a realizat stagiul de cotizare.”

5. La articolul 19¹, după alineatul (2) se introduc șase noi alineate, alineatele (3)—(8), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru persoanele fizice care au realizat venituri de natură profesională pentru care, potrivit prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 și alte măsuri financiar-fiscale, aprobată prin Legea nr. 279/2010, cu modificările ulterioare, s-a datorat și s-a plătit contribuția individuală de asigurări pentru șomaj, la determinarea sumei calculate prin aplicarea unei cote procentuale diferențiate în funcție de stagiul de cotizare, prevăzută la art. 39 alin. (2) lit. b) din lege, se vor avea în vedere veniturile determinate prin aplicarea asupra veniturilor realizate de persoanele asigurate obligatorii pentru activitățile desfășurate pe baza contractelor de drepturi de autor și drepturi conexe definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 13¹ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și/sau pe baza contractelor/convențiilor încheiate potrivit Codului civil a unui coeficient rezultat ca raport

între cota de contribuție individuală de asigurări pentru șomaj și cota de contribuție datorată la bugetul asigurărilor pentru șomaj potrivit legii, de către persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru șomaj.

(4) Începând cu declararea contribuțiilor sociale datorate conform legii, potrivit titlului IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, numărul de zile cu normă întreagă lucrate în lună, folosite la stabilirea stagiului de cotizare, pe baza informațiilor cuprinse în declarațiile lunare privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, depuse de angajator, potrivit prevederilor legale, și puse la dispoziția agențiilor pentru ocuparea forței de muncă, pe cale electronică, din sistemul informatic al Ministerului Finanțelor Publice, se calculează prin împărțirea numărului de ore efectiv lucrate în lună, în care se includ și orele suspendate în lună pentru incapacitate temporară de muncă suportată de angajator, conform legii, la numărul de ore reprezentând timpul normal de lucru, conform tipului de contract (8, 7 sau 6 ore). Rezultatul obținut se corelează cu numărul de zile lucrătoare în lună. În situația în care rezultatul obținut este egal cu numărul de zile lucrătoare în lună, stagiul de cotizare este egal cu o lună. În situația în care rezultatul obținut este mai mic decât numărul de zile lucrătoare în lună, la stabilirea stagiului de cotizare se iau în considerare numai zilele cu normă întreagă lucrate în lună, calculate potrivit modalității de calcul. În situația în care rezultatul obținut ca urmare a aplicării formulei este exprimat în fracțiuni de zile cu normă întreagă lucrată în lună, orele care corespund unei fracțiuni de zile cu normă întreagă lucrată în lună vor fi considerate ca o zi cu normă întreagă lucrată în lună.

(5) Pentru asigurații cu mai multe contracte individuale de muncă, numărul de zile cu normă întreagă lucrate în lună, folosite la stabilirea stagiului de cotizare, se obține prin însumarea numărului de zile cu normă întreagă lucrate în lună, folosite la stabilirea stagiului de cotizare, calculate conform alin. (4), pentru fiecare contract individual de muncă.

(6) Prin excepție de la dispozițiile alin. (4) teza 1, pentru perioadele în care se aplică scutire de la plata contribuțiilor la bugetul asigurărilor pentru șomaj și constituie stagiul de cotizare fără plata contribuției, potrivit dispozițiilor legale, numărul de zile cu normă întreagă lucrate în lună, folosite la stabilirea stagiului de cotizare, se calculează cu formula: numărul de ore efectiv lucrate în lună, în care se includ și orele suspendate în lună pentru incapacitate temporară de muncă suportată de angajator conform legii, la care se adaugă numărul de ore suspendate în lună în temeiul art. 52 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru care se beneficiază de scutire de la plata contribuțiilor sociale la bugetul asigurărilor pentru șomaj în condițiile legii, iar rezultatul se împarte la numărul de ore reprezentând timpul normal de lucru, conform tipului de contract (8, 7 sau 6 ore).

(7) Prin excepție de la dispozițiile alin. (4) teza 1, pentru perioada pentru care se aplică scutirea de la plata contribuției datorate de angajator la bugetul asigurărilor pentru șomaj în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2010 privind reglementarea unor măsuri în vederea stimulării creării de noi locuri de muncă și diminuării șomajului în anul 2010, aprobată prin Legea nr. 185/2010, numărul de zile cu normă întreagă lucrate în lună, folosite la stabilirea stagiului de cotizare, se calculează cu formula: numărul de ore efectiv lucrate în lună, în care se includ și orele suspendate în lună pentru incapacitate temporară de muncă suportată de angajator, conform legii, la care se adaugă numărul de ore suspendate în lună, conform legii, în care nu se includ orele suspendate pentru incapacitate temporară de muncă suportată de angajator conform legii, iar rezultatul se împarte la numărul de ore reprezentând timpul normal de lucru, conform tipului de contract (8, 7 sau 6 ore).

(8) Pentru persoanele care realizează venituri din drepturi de autor și drepturi conexe, definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 13¹ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru persoanele care realizează venituri din activități profesionale desfășurate în baza contractelor/

convențiilor încheiate potrivit Codului civil, perioadele în care s-au datorat și s-au plătit contribuțiile individuale de asigurări pentru șomaj potrivit prevederilor legale constituie stagiul de cotizare în sistemul asigurărilor pentru șomaj, potrivit art. III alin. (25) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010, aprobată prin Legea nr. 279/2010, cu modificările ulterioare.”

6. După articolul 20 se introduce un nou articol, articolul 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. — (1) Obligația prevăzută la art. 41 alin. (1) lit. e) din lege se consideră îndeplinită în situația în care înștiințarea în scris cu privire la apariția stării de incapacitate temporară de muncă în cazul persoanei beneficiare de indemnizație de șomaj se realizează prin transmiterea, în termen de 24 de ore de la data acordării concediului medical, a unei declarații pe propria răspundere din care să rezulte seria și numărul certificatului de concediu medical, data acordării acestuia, numele medicului prescriptor și unitatea în care funcționează acesta, datele de identificare ale persoanei căreia i s-a eliberat certificatul de concediu medical și adresa la care aceasta persoană va locui pe perioada valabilității concediului medical.

(2) Declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (1) se poate transmite prin una dintre următoarele modalități de comunicare: fax, poștă, e-mail sau prin depunerea acesteia la agenția pentru ocuparea forței de muncă unde este înregistrată persoana beneficiară de indemnizație de șomaj, în numele acestei persoane, de către un membru de familie sau, după caz, de către o altă persoană.

(3) Termenul de 24 de ore de la data acordării concediului medical prevăzut la art. 41 alin. (1) lit. e) din lege și la alin. (1) din prezentul articol se îndeplinește la sfârșitul zilei următoare datei în care s-a acordat concediul medical, în situația în care aceasta nu este declarată zi nelucrătoare, sau în prima zi lucrătoare, în situația în care acordarea concediului medical s-a realizat în zilele declarate nelucrătoare, sau la împlinirea termenului.”

7. La articolul 24, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul persoanelor cărora le-a încetat plata indemnizației de șomaj pentru motivul prevăzut la art. 44 lit. b) din lege și care încheie un nou contract de asigurare, perioada de cotizare realizată anterior acordării indemnizației de șomaj se ia în calcul la realizarea stagiului minim de cotizare prevăzut la art. 34 alin. (1) lit. a) din lege, în condițiile prevăzute la art. 37¹ din lege.”

8. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Prin *refuz nejustificat*, prevăzut la art. 44 lit. d) și e) din lege, se înțelege situația în care beneficiarul indemnizației de șomaj nu acceptă soluțiile legate de încadrarea în muncă sau, după caz, calificarea ori recalificarea sa, oferite pe baza consilierii sau medierii, precum și situația în care nu a prezentat dovada prevăzută la art. 41 alin. (12) din lege.”

9. La articolul 43³ alineatul (2), litera c) se abrogă.

10. La articolul 43³ alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) declarație pe propria răspundere a angajatorului din care să rezulte că în ultimii 2 ani de la data angajării acesta nu a mai fost în raporturi de muncă sau de serviciu cu persoana respectivă, nu avea obligația, potrivit legii, de a o angaja și a menținut raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanei pentru o perioadă de 12 luni, pentru absolvenții care nu au beneficiat de prima prevăzută la art. 73¹ alin. (1) din lege. În situația în care absolvenții au beneficiat de prima prevăzută la art. 73¹ alin. (1) din lege, condiția privind menținerea raporturilor de muncă sau de serviciu pentru o perioadă de 12 luni se verifică pe baza informațiilor care se pun la dispoziția agențiilor pentru ocuparea forței de muncă de inspecția muncii.”

11. La articolul 54, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru verificarea și acordarea sumei lunare convenite potrivit art. 80 din lege, precum și a scutirii de la plata contribuției prevăzute la alin. (3), angajatorii vor depune, potrivit prevederilor legale, declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor

sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă lunii respective, prevăzută la titlul IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, iar la agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană, respectiv a municipiului București, un tabel nominal întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 16, însoțit de copii de pe pontaj și de pe statul de plată.”

12. La articolul 60, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru verificarea și acordarea sumei lunare convenite conform art. 85 din lege, precum și a scutirii de la plata contribuției prevăzute la alin. (4), angajatorii vor depune, potrivit prevederilor legale, declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă lunii respective, prevăzută la titlul IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, iar la agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană, respectiv a municipiului București, un tabel nominal întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 20, însoțit de copii de pe pontaj și de pe statul de plată, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere dată prin reprezentantul legal al angajatorului, din care să rezulte că, în raport cu numărul de angajați, angajatorul și-a îndeplinit obligația potrivit legii de a angaja persoane cu handicap, respectiv că nu are, potrivit legii, obligația de a angaja persoane cu handicap.”

13. La articolul 61, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care suma convenită este mai mare, diferența se recuperează prin intermediul agenției pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în termen de 5 zile lucrătoare de la data de 1 a lunii următoare expirării termenului prevăzut de lege pentru depunerea declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă lunii respective, prevăzută la titlul IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.”

14. La articolul 611, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 611. — (1) Pentru a beneficia de drepturi bănești lunare, acordate potrivit prevederilor legale sub formă de scutiri de la plata contribuției sau deduceri din contribuția pe care angajatorul are obligația de a o plăti lunar la bugetul asigurărilor pentru șomaj, angajatorii care au încheiate convenții cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, au obligația de a depune, potrivit prevederilor legale, declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă lunii respective, prevăzută la titlul IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și documentele prevăzute de lege pentru verificarea sumelor convenite, până la expirarea termenului legal pentru depunerea declarației lunare.”

15. După articolul 611 se introduce un nou articol, articolul 612, cu următorul cuprins:

„Art. 612. — (1) În situația angajatorilor persoane juridice care au sucursale și/sau puncte de lucru, încheierea convențiilor în baza cărora se acordă, după caz, subvențiile deductibile, scutirile sau reducerile contribuțiilor datorate de angajator, efectuate în temeiul legii, se realizează între respectivii angajatori, denumiți în continuare *unități centrale*, și agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, în a căror rază teritorială aceștia își au sediul.

(2) Subvențiile, scutirile și reducerile din contribuțiile la bugetul asigurărilor pentru șomaj se operează la nivelul unităților centrale, care pot efectua regularizări între sumele datorate de către sucursalele și/sau punctele lor de lucru și sumele pe care le are de recuperat pe seama acelor sucursale și/sau puncte de lucru care au dreptul la subvenții, scutiri și reduceri ale contribuțiilor datorate, mai mari decât volumul acestora.

(3) Controlul asupra respectării condițiilor în care au fost încheiate convențiile se efectuează de către organele de control măsuri active din cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București, care au încheiat convențiile, respectiv de către organele de control măsuri active din cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București, în a căror rază teritorială își au sediul și își desfășoară activitatea sucursalele și/sau punctele de lucru ale unităților centrale, la solicitarea agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București care au încheiat convențiile.”

16. La anexa nr. 15 punctul 2, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) să depună, pentru verificarea și acordarea sumelor convenite potrivit art. 80 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit prevederilor legale, declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă lunii respective, prevăzută la titlul IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar la agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană, respectiv a municipiului București, tabelul prevăzut de lege în acest sens, însoțit de copii de pe pontaj și de pe statul de plată;”

17. La anexa nr. 16, nota de subsol corespunzătoare celui de-al patrulea asterisc se modifică și va avea următorul cuprins:

„****) Coloana 6 se completează cu sumele plătite absolvenților reprezentând elementele constitutive ale bazei de calcul al contribuției datorate de angajator la bugetul asigurărilor pentru șomaj potrivit dispozițiilor titlului IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

18. La anexa nr. 19 punctul 2, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) să depună, pentru verificarea și acordarea sumelor convenite potrivit art. 85 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit prevederilor legale, declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă lunii respective, prevăzută la titlul IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar la agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană, respectiv a municipiului București, tabelul prevăzut de lege în acest sens, însoțit de copii de pe pontaj și de pe statul de plată, precum și, în situația încadrării în muncă a unor persoane cu handicap, în condițiile art. 85 din aceeași lege, o declarație pe propria răspundere dată prin reprezentantul legal al angajatorului din care să rezulte că în raport cu numărul de angajați angajatorul și-a îndeplinit obligația, potrivit legii, de a angaja persoane cu handicap, respectiv nu are, potrivit legii, obligația de a angaja persoane cu handicap;”

19. La anexa nr. 20, nota de subsol corespunzătoare celui de-al patrulea asterisc se modifică și va avea următorul cuprins:

„****) Coloana 6 se completează numai pentru categoriile de persoane prevăzute la codurile A și B, cu sumele plătite acestor persoane reprezentând elementele constitutive ale bazei de calcul al contribuției datorate de angajator la bugetul asigurărilor pentru șomaj potrivit dispozițiilor titlului IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

20. Anexa nr. 26 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Procedurile privind accesul la măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 377/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 10 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 27, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Beneficiarii de indemnizații de șomaj sunt obligați să participe la programele de formare profesională organizate și

oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, precum și la examenul de absolvire a acestora și, după caz, la reexaminare, cu excepția situației în care, potrivit art. 41 alin. (11)—(13) din lege, nu au această obligație.”

2. La articolul 70⁵, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Indemnizația de șomaj pentru o lună întreagă din perioada determinată la alin. (2) se calculează prin aplicarea procentului de 50% asupra valorii indicatorului social de referință al asigurărilor pentru șomaj și stimulării ocupării forței de muncă în vigoare la data angajării absolventului.”

3. La articolul 99, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru a beneficia de sumele cuvenite potrivit art. 80 din lege, aferente unei luni, angajatorii au obligația de a depune în termenul prevăzut de lege declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă lunii respective, potrivit titlului IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, iar la agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană, respectiv a municipiului București, următoarele documente:

a) tabelul nominal întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 16 la norme;

b) pontajul și statul de plată pentru luna respectivă, în copie certificată de angajator.”

4. La articolul 106, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru a beneficia de sumele cuvenite potrivit art. 85 din lege, aferente unei luni, angajatorii au obligația de a depune în termenul prevăzut de lege declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă lunii respective, potrivit titlului IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, iar la agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană, respectiv a municipiului București, următoarele documente:

a) tabelul nominal întocmit conform modelului prevăzut la anexa nr. 20 la norme;

b) pontajul și statul de plată pentru luna respectivă, în copie certificată de angajator;

c) declarație pe propria răspundere dată prin reprezentantul legal al angajatorului, din care să rezulte că, în raport cu numărul de angajați, angajatorul și-a îndeplinit obligația, potrivit legii, de a angaja persoane cu handicap, respectiv că nu are, potrivit legii, obligația de a angaja persoane cu handicap, în situația angajatorilor care încadrează în muncă persoane cu handicap.”

5. La articolul 115, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru a beneficia lunar, pe o perioadă de 6 luni, de suma reprezentând reducerea contribuției datorate, calculată potrivit art. 62 alin. (3) din norme, angajatorii au obligația de a deduce, în condițiile legii, această sumă și de a depune declarația lunară privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă lunii respective, potrivit titlului IX² «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, până la expirarea termenului prevăzut de lege pentru depunerea acestei declarații lunare.”

Art. III. — Articolul 2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, publicată în Monitorul

Official al României, Partea I, nr. 1.038 din 28 decembrie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Cota contribuției datorate de angajatorii prevăzută la art. 7 din lege la bugetul asigurărilor pentru șomaj este cea stabilită potrivit legii.”

Art. IV. — (1) Prin sintagma „declarație lunară privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată la bugetul asigurărilor pentru șomaj” din cuprinsul actelor normative care reglementează acordarea de drepturi bănești lunare sub formă de scutiri de la plata contribuției sau deduceri din contribuția pe care angajatorul are obligația de a o plăti lunar la bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și din cuprinsul convențiilor încheiate și aflate în derulare, începând cu declararea de către angajatori a evidenței nominale a asiguraților și a obligațiilor de plată la bugetul asigurărilor pentru șomaj aferente lunii ianuarie 2011, se înțelege declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate prevăzută la art. 296¹⁹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile art. I pct. 17, 18, 19 și 20 se aplică și convențiilor încheiate pentru acordarea măsurilor de stimulare a ocupării forței de muncă prevăzute la art. 80 și 85 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. V. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 405/2004 pentru aprobarea Procedurii privind declararea lunară de către angajatori a evidenței nominale a asiguraților și a obligațiilor de plată la bugetul asigurărilor pentru șomaj, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 20 august 2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile Ordinului ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 405/2004, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în continuare pentru declararea contribuțiilor obligatorii de asigurări pentru șomaj aferente veniturilor anterioare lunii ianuarie 2011, precum și pentru depunerea de declarații rectificative a declarațiilor lunare aferente lunilor anterioare lunii ianuarie 2011.

Art. VI. — Începând cu declararea contribuțiilor sociale datorate conform legii potrivit titlului IX² „Contribuții sociale obligatorii” din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, informațiile cuprinse în declarațiile lunare privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, depuse de angajator, potrivit prevederilor legale, se pun la dispoziția agențiilor pentru ocuparea forței de muncă, pe cale electronică, din sistemul informatic al Ministerului Finanțelor Publice.

Art. VII. — Autoritățile și instituțiile publice furnizează gratuit, în condițiile legii, datele și informațiile solicitate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și unitățile care funcționează în subordinea sa, necesare, potrivit legii, pentru stabilirea și acordarea indemnizației de șomaj și/sau a altor drepturi bănești și măsuri de stimulare a ocupării forței de muncă a căror finanțare se asigură din bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și pentru constatarea și recuperarea sumelor plătite fără temei legal din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

Număr de înregistrare la angajatordata

ADEVERINȚĂ**A. Date de identificare a angajatorului:**

Denumire/Nume

Codul unic de înregistrare/Codul fiscal

Cod CAEN

Adresa

Telefon/Fax

E-mail/Pagina de internet

B. Date privind plata contribuțiilor la bugetul asigurărilor pentru șomaj:

B.1. Pentru doamna/domnul, CNP, care se legitimează cu BI/CI/Adeverința seria numărul, salariată/salariat din data de, până la data de, în calitatea noastră de angajator, am reținut și virat la bugetul asigurărilor pentru șomaj sumele reprezentând contribuția individuală în cota prevăzută de lege și contribuția datorată de angajator, după cum urmează:

Nr. crt.	Luna și anul	Baza de calcul (BC)	Suma reprezentând contribuția individuală	Documentul prin care se atestă îndeplinirea obligației de plată a contribuției, numărul și data acestuia	Suma reprezentând contribuția datorată de angajator	Document prin care se atestă îndeplinirea obligației de plată a contribuției, numărul și data acestuia	Numărul de înregistrare a declarației lunare privind contribuțiile sociale, impozitul pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate validată
1	2	3	4	5	6	7	8
1							
...							
12							

NOTE:

Se completează descrescător pentru maximum 12 luni de la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu pentru care angajatorul a virat la bugetul asigurărilor pentru șomaj sumele reprezentând contribuțiile prevăzute de lege.

BC — baza lunară de calcul asupra căreia se aplică contribuția individuală în cota prevăzută de lege, determinată în conformitate cu dispozițiile titlului IX² „Contribuții sociale obligatorii” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Coloana 4 se completează cu suma rezultată prin aplicarea cotei contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj prevăzută de lege asupra bazei de calcul prevăzute la coloana 3.

Coloana 6 se completează cu suma rezultată prin aplicarea cotei contribuției datorate de angajator, prevăzută de lege, asupra sumei reprezentând baza de calcul, a contribuției datorate de angajator la bugetul asigurărilor pentru șomaj determinată în conformitate cu dispozițiile titlului IX² „Contribuții sociale obligatorii” din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru persoana respectivă.

Pentru lunile pentru care angajatorul a încasat de la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene/Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București diferența dintre drepturile bănești convenite potrivit legii ca urmare a convenției încheiate și suma reprezentând contribuția datorată de angajator, coloana 7 se completează cu numărul și data convenției încheiate.

B.2. În calitatea noastră de angajator (Se completează varianta corespunzătoare.):

nu înregistrăm debite la Bugetul asigurărilor pentru șomaj;

pentru perioada nu s-a reținut și virat contribuția individuală în sumă totală de și plătit contribuția datorată de angajator în sumă de

ne regăsim în una dintre situațiile prevăzute la art. 34 alin. (2) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, respectiv perioada

C. Date privind raporturile de muncă sau de serviciu ale salariatului:

Actul în baza căruia a fost încadrat în muncă, număr și data

Data angajării

Data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu

Temeiul legal al încetării raporturilor de muncă sau de serviciu (articolul și actul normativ)

Perioade pentru care raporturile de muncă sau de serviciu au fost suspendate*):

Data de suspendare data de încetare a suspendării motivul suspendării**)

Sub sancțiunile aplicate potrivit legii penale falsului în declarații, declar că am examinat întregul conținut al prezentei adeverințe și, în conformitate cu informațiile furnizate, o declar corectă și completă.

Administrator/Director/Reprezentant legal,

Numele, prenumele și funcția,
(în clar)

.....

Compartimentul

Numele, prenumele și funcția
(în clar)

.....

*) Se completează pentru fiecare perioadă de suspendare.

**) În cazul suspendării pentru incapacitate temporară de muncă se va specifica numărul de zile de concediu medical.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind tarifele de onorarii pentru serviciile prestate de notarii publici

Având în vedere Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici nr. 222 din 3 septembrie 2010 pentru aprobarea proiectului Normelor privind tarifele de onorarii ale notarilor publici, modificată și completată prin hotărârile Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici nr. 261 din 13 octombrie 2010 și nr. 317 din 29 noiembrie 2010,

având în vedere Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici nr. 325 din 17 decembrie 2010, prin care se propune ministrului justiției reglementarea onorariului privind procedura divorțului pe cale notarială,

în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. 2 lit. c) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile art. 28 alin. (3) din Regulamentul de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind tarifele de onorarii pentru serviciile prestate de notarii publici, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — În fiecare birou notarial, Normele privind tarifele de onorarii pentru serviciile prestate de notarii publici aprobate prin prezentul ordin vor fi ținute la loc vizibil și accesibil publicului, spre a putea fi consultate de către persoanele interesate.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului justiției nr. 943/C/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 19 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Uniunea Națională a Notarilor Publici și Serviciul profesii juridice conexe vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Lidia Barac,
secretar de stat

București, 6 ianuarie 2011.
Nr. 46/C.

ANEXĂ

NORME

privind tarifele de onorarii pentru serviciile prestate de notarii publici

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Onorariile pentru serviciile prestate de notarii publici se stabilesc de către Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici, cu aprobarea ministrului justiției.

(2) Onorariile notariale se calculează cu respectarea dispozițiilor art. 28 alin. (2) lit. c) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*.

Art. 2. — (1) Pentru serviciile prestate, notarii publici au dreptul la:

a) onorarii stabilite în sume determinate;

b) onorarii graduale — pe tranșe și în cote procentuale — în raport cu valoarea determinată sau determinabilă a obiectului actului. Onorariul gradual și procentual este datorat și dacă actul este supus condiției sau termenului.

(2) La stabilirea onorariilor după criteriul valoric se vor respecta tranșele și procentele menționate în anexele nr. 2 și 3.

Art. 3. — (1) În cazul actelor complexe, care cuprind mai multe operațiuni juridice, onorariul se stabilește pentru fiecare operațiune în parte.

(2) Dacă este necesar ca actul sau procedura notarială să cuprindă dispoziții sau anexe referitoare la întregirea înțelesului

înscrisului sau pentru explicarea acestuia, dispozițiile alineatului precedent nu sunt aplicabile.

Art. 4. — (1) Pentru prevenirea evaziunii fiscale, notarul public are obligația de a cere părților să declare valoarea convenită în mod real pentru bunurile ce fac obiectul actelor sau procedurilor notariale, punându-le în vedere consecințele nedeclarării valorii reale a tranzacției. În cazul în care notarul public are îndoieli cu privire la sinceritatea valorii declarate de părți, poate refuza întocmirea actului printr-o încheiere motivată.

(2) La actele și procedurile notariale care au ca obiect bunuri mobile, onorariul se calculează prin aplicarea cotei procentuale prevăzute în tarifele de onorarii, la valoarea declarată de părți, cu excepția cazurilor prevăzute în anexa nr. 1.

(3) Pentru autentificarea actelor care au ca obiect bunuri imobile, onorariul se calculează la valoarea declarată de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este inferioară valorii din expertizele cu privire la valorile orientative întocmite în condițiile art. 77¹ alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, onorariul se va stabili la această din urmă valoare.

Art. 5. — Onorariile se stabilesc și se încasează în lei.

Art. 6. — Tarifele de onorarii conțin scutiri și reduceri pentru actele întocmite în scopul valorificării unor drepturi prevăzute de legi speciale și de protecție socială, prevăzute în anexa nr. 5.

Art. 7. — (1) În onorariile stabilite, potrivit tarifului, sunt cuprinse activitățile și serviciile efectiv prestate, astfel:

- a) activitatea de consultație și informare pentru culegerea datelor necesare de la părți pentru a desluși voința acestora;
- b) tehnoredactarea actului;
- c) multiplicarea actului;
- d) procedura notarială îndeplinită: autentificare, legalizare de semnătură, dare de dată certă, certificare, legalizare etc.;
- e) arhivarea și păstrarea actului în arhiva notarului public;
- f) alte servicii prestate părților care participă la încheierea actului notarial, cu respectarea dispozițiilor art. 48 din lege.

(2) Se includ, din punctul de vedere al taxării, în activitățile și serviciile prevăzute la alin. (1) lit. a)—f), după caz, servicii precum:

- obținerea extrasului de carte funciară de informare sau, după caz, de autentificare;
- comunicarea actelor supuse publicității imobiliare la birourile de carte funciară de la locul situării imobilului;
- calcularea, încasarea și virarea la bugetul de stat a impozitului pe tranzacții;
- calcularea, încasarea și virarea la bugetul de stat a tarifelor de publicitate imobiliară;
- comunicarea actelor către registrele electronice ținute de Uniunea Națională a Notarilor Publici și interogarea bazei de date a acestor registre, când este cazul;
- deplasarea notarului public în afara sediului biroului notarial.

Art. 8. — Nerespectarea de către notarii publici a dispozițiilor prezentelor norme, cu privire la stabilirea și încasarea onorariilor, constituie abatere disciplinară și se sancționează conform art. 39 și următoarele din lege.

CAPITOLUL II

Clasificarea actelor și procedurilor notariale în funcție de care se stabilesc tarifele de onorarii

SECȚIUNEA 1

Actele și procedurile pentru care onorariile minimale se stabilesc în sume determinate

Art. 9. — Actele și procedurile pentru care onorariile se exprimă în sume determinate sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 10. — (1) Consultațiile juridice în materie notarială, scrise sau verbale, se deduc din onorariul final numai dacă, în baza acestora, părțile au încheiat un act notarial la același birou notarial pentru care s-a perceput onorariul stabilit potrivit tarifelor prevăzute în anexele nr. 1—5, care fac parte integrantă din prezentele norme.

(2) În situația în care se solicită reconstituirea unui act original, iar pierderea sau distrugerea acestuia s-a produs în timpul în care înscrisul s-a aflat în păstrarea notarului public, nu se va percepe onorariu.

(3) Onorariile pentru inventarierea înscrisurilor, documentelor, sumelor de bani, hârtiilor de valoare, cecurilor sau altor valori găsite cu ocazia efectuării inventarului succesoral, precum și pentru primirea în depozit a acestora se calculează pentru fiecare dintre cele două operațiuni în parte.

(4) Prin *primul exemplar* se înțelege un exemplar original pentru fiecare persoană parte a actului, un exemplar pentru arhivă și, dacă este cazul, un exemplar pentru cartea funciară. În cazul în care se solicită un număr mai mare de exemplare originale decât cele înțelese prin sintagma „primul exemplar”, pentru acestea se va percepe onorariul prevăzut în anexa nr. 1, la rubrica „pentru fiecare exemplar în plus”.

(5) Onorariul pentru autentificarea procurilor se va percepe în sumă fixă, în cuantumul prevăzut în anexa nr. 1 pct. 5, indiferent de numărul mandanților și al mandatarilor.

(6) Pentru procurile care au ca obiect vânzarea sau cumpărarea de bunuri, în cuprinsul cărora se menționează prețul tranzacției, cu precizarea că acesta se va încasa de către mandatar, onorariile se stabilesc în sumă fixă.

(7) Pentru autentificarea declarațiilor în care sunt mai mulți declaranți, onorariul se calculează în sumă fixă, în condițiile anexei nr. 1 pct. 19, indiferent de numărul declaranților.

(8) Onorariul pentru eliberarea încheierii privind verificările efectuate în registrele de evidență ale camerelor notarilor publici și ale Uniunii Naționale a Notarilor Publici se percepe în sumă fixă, în cuantumul prevăzut în anexa nr. 1 pct. 10.

(9) Onorariul pentru soluționarea cererii de divorț prin acordul soților se va percepe în sumă fixă, în cuantumul prevăzut în anexa nr. 1 pct. 28.

SECȚIUNEA a 2-a

Acte pentru care onorariile minimale sunt graduale și procentuale

Art. 11. — Actele și procedurile pentru care se stabilesc onorarii graduale și procentuale sunt:

- a) acte autentice și alte proceduri (anexa nr. 2);
- b) procedura succesorală (anexa nr. 3).

Art. 12. — (1) Pentru autentificarea actelor translative ale dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile „între vii”, persoane fizice și juridice, precum și pentru constituirea altor drepturi reale, la stabilirea onorariului se va ține cont de prevederile art. 3, precum și de valorile stabilite în condițiile art. 4. Pentru actele de înstrăinare care au ca obiect active ale societăților comerciale, onorariul se calculează la prețul declarat de părți sau la valoarea din raportul de evaluare, întocmit în condițiile legii, dacă aceasta este mai mare decât prețul declarat. Pentru bunurile imobile, onorariul se calculează potrivit anexei nr. 2 pct. I, iar pentru bunurile mobile, potrivit anexei nr. 2 pct. XII lit. b).

(2) Pentru autentificarea actelor translative ale dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile al căror preț este stabilit de statul român prin act normativ, onorariul se calculează la valoarea bunului, prevăzută în actul normativ respectiv.

(3) Pentru autentificarea actelor translative ale dreptului de proprietate asupra bunurilor înstrăinate la licitație publică, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, onorariul se va calcula și se va încasa la valoarea adjudecării.

(4) Pentru autentificarea actelor de constituire ori de renunțare la dezmembrămintele dreptului de proprietate, onorariul se va stabili la 20% din valoarea bunului, potrivit anexei nr. 2 pct. I.

(5) Onorariile pentru autentificarea actelor de partaj de bunuri mobile și/sau imobile prin formarea de loturi și atribuirea acestora către copartajați, cu sau fără sultă, se stabilesc potrivit anexei nr. 1 pct. 8. Onorariile pentru autentificarea actelor de partaj de bunuri mobile și/sau imobile prin care bunurile ce fac obiectul partajului revin unuia sau unora dintre copartajați, cu sau fără sultă, se stabilesc potrivit anexei nr. 2 pct. III.

(6) Pentru antecontractul sau promisiunea de vânzare, onorariul se stabilește în raport cu valoarea părții din preț plătită, indiferent de natura bunului, potrivit anexei nr. 2 pct. XII lit. a). În cazul în care contractul de vânzare-cumpărare se va autentifica la același birou notarial la care s-a autentificat și antecontractul de vânzare-cumpărare, din onorariul final stabilit pentru contract se deduce onorariul achitat pentru antecontract. Pentru autentificarea promisiunilor bilaterale sau unilaterale privind înstrăinarea dreptului de proprietate sau constituirea altor drepturi reale imobiliare, dacă nu se confirmă primirea unei sume de bani, onorariul se calculează potrivit anexei nr. 1 pct. 6.

(7) La stabilirea onorariului pentru autentificarea contractelor de rentă viageră și a contractelor de întreținere se va lua în calcul valoarea rentei viagere sau, după caz, a întreținerii,

calculată la valoarea bunului, cu respectarea prevederilor art. 4, la care se vor aplica procentele prevăzute în anexa nr. 2 pct. XII lit. b), pentru bunurile mobile, și în anexa nr. 2 pct. I, pentru bunurile imobile.

(8) Valoarea la care se calculează onorariul nu va include taxa pe valoarea adăugată.

Art. 13. — (1) Pentru autentificarea actelor prin care se înstrăinează un bun viitor, onorariul se va calcula potrivit anexei nr. 2 pct. XII lit. b).

(2) Pentru autentificarea contractelor prin care se cesionează, cu titlu oneros sau gratuit, drepturi litigioase sau drepturi succesoriale, onorariul se calculează potrivit anexei nr. 2 pct. XI.

(3) Pentru autentificarea contractului de novație, de delegație, de compensare, de subrogație, de cesiune de creanță și remitere de datorie, onorariul se calculează potrivit anexei nr. 2 pct. IV.

(4) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3), pentru autentificarea oricăror acte privind creditarea bancară, dacă împrumutul a fost acordat și ipoteca a fost instituită, onorariul se calculează potrivit anexei nr. 1 pct. 11.

Art. 14. — (1) Pentru actele de garanție mobilă sau imobiliară, cu excepția celor prevăzute în anexa nr. 1 pct. 25 și 26, onorariul se stabilește la valoarea creanței ce face obiectul garanției, potrivit pct. V din anexa nr. 2, în cazul în care se încheie un singur contract de garanție, indiferent de numărul și de valoarea bunurilor mobile și imobile aduse în garanție.

(2) În situația în care creanța este garantată cu mai multe bunuri mobile sau imobile pentru care se încheie contracte de garanție separate, onorariul se va stabili astfel:

a) pentru primul contract încheiat, onorariul se va calcula la valoarea integrală a creanței, potrivit pct. V din anexa nr. 2, indiferent de numărul și de valoarea bunurilor mobile și imobile aduse în garanție;

b) pentru următoarele acte de garanție, onorariul se va calcula la valoarea creanței, potrivit pct. 25 din anexa nr. 1, indiferent de numărul și de valoarea bunurilor mobile și imobile aduse în garanție.

(3) Pentru autentificarea actelor de garanție mobilă sau imobiliară și/sau a contractelor de credit pentru programul „Prima casă” ori pentru alte programe sociale adoptate de statul român, onorariul se stabilește potrivit anexei nr. 1 pct. 26.

Art. 15. — (1) Pentru autentificarea actelor constitutive sau a actelor adiționale de majorare a capitalului social al societăților comerciale, indiferent de forma de organizare a acestora, atunci când aportul adus nu este în numerar, ci este aport în natură, constând în bunuri mobile sau imobile, onorariul se va percepe numai pentru operațiunea juridică de transmitere a dreptului de proprietate, pentru bunurile imobile, potrivit anexei nr. 2 pct. I, iar pentru bunurile mobile, potrivit anexei nr. 2 pct. XII lit. b).

(2) Pentru autentificarea actelor de modificare a societăților comerciale, cu excepția celor prin care se majorează capitalul social cu aport în bunuri mobile și imobile, onorariul se stabilește potrivit anexei nr. 1 pct. 2.2.

(3) Pentru autentificarea actelor pentru constituirea unei societăți comerciale rezultate în urma divizării sau fuziunii, onorariul se stabilește potrivit anexei nr. 1 pct. 2.3.

Art. 16. — Pentru actele de donație sau partaj care au ca obiect locurile de înhumare, onorariul se stabilește la valoarea declarată de părți, potrivit anexei nr. 2 pct. VI.

Art. 17. — (1) Pentru autentificarea contractelor de comodat de bunuri mobile sau imobile, onorariul se stabilește potrivit pct. 27 din anexa nr. 1, pentru fiecare contract de comodat sau act adițional la acesta, indiferent de numărul și de valoarea bunurilor mobile și imobile.

(2) Pentru autentificarea contractelor de închiriere de bunuri mobile sau imobile, onorariul se stabilește prin aplicarea

procentului prevăzut în anexa nr. 2 pct. VIII la valoarea chiriei stabilite pentru întreaga perioadă prevăzută de contract.

Art. 18. — Pentru actele de protest al cambiilor, cecurilor și al altor titluri la ordin, onorariul se stabilește la valoarea creanței, potrivit anexei nr. 2 pct. X.

Art. 19. — Pentru autentificarea declarațiilor prin care se recunoaște primirea restului de preț, a sultei sau a oricărei creanțe, care sunt stabilite inițial printr-un alt act notarial sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, onorariul se va calcula potrivit anexei nr. 1 pct. 9.

Art. 20. — (1) Pentru primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor la solicitarea părților, inclusiv a înscrisurilor, documentelor, sumelor de bani, hârtiilor de valoare, cecurilor sau altor valori găsite cu ocazia efectuării inventarului succesoral, onorariul se stabilește potrivit anexei nr. 1 pct. 23.

(2) Pentru primirea în depozit a tiparelor ciocanelor silvice, onorariul se stabilește potrivit anexei nr. 1 pct. 24.

Art. 21. — În cazul în care acte de natura celor prevăzute în această secțiune se încheie prin alte proceduri notariale decât autentificarea, și anume: legalizarea de semnătură, darea de dată certă, certificarea etc., cu excepția actelor pentru care legea prevede forma autentică drept condiție *ad validitatem*, onorariile se vor calcula în sumă fixă, potrivit anexei nr. 1.

Art. 22. — (1) În cadrul procedurii succesoriale, onorariile pentru eliberarea certificatului de moștenitor se stabilesc pe certificat de moștenitor, indiferent de numărul moștenitorilor, ținând seama de tranșele valorice, de categoriile de servicii și proceduri, și au în vedere, prin calcul distinct, valoarea fiecărei mase succesoriale, precum și gradul de rudenie al moștenitorilor cu defunctul.

(2) Onorariile astfel stabilite se vor aplica numai pentru moștenitorii legali ai defunctului.

(3) Pentru moștenitorii testamentari care nu sunt soț sau rude în grad succesibil cu defunctul, onorariile se majorează cu 25%.

(4) La succesiunile succesive, onorariul se stabilește pentru fiecare masă succesorală în parte.

(5) Pentru eliberarea unui certificat de moștenitor suplimentar, onorariul se va calcula, conform alin. (1) și (4) și tranșelor valorice prevăzute în anexa nr. 3, la valoarea bunurilor care fac obiectul suplimentării, aduse la masa succesorală.

Art. 23. — (1) În cazul în care în cadrul procedurii succesoriale se efectuează inventarierea bunurilor, cu sau fără aplicarea de sigilii ori predarea în custodie, onorariul pentru efectuarea inventarului se stabilește la valoarea bunurilor, potrivit anexei nr. 2 pct. XII lit. b). Valoarea bunurilor luată în calcul la onorariul stabilit pentru efectuarea inventarului nu va include valoarea bunurilor inventariate prin comisie rogatorie.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în situația în care inventarul se efectuează prin comisie rogatorie. Valoarea bunurilor luată în calcul la onorariul stabilit pentru efectuarea inventarului va include doar valoarea bunurilor inventariate prin comisie rogatorie.

(3) Dacă în cadrul procedurii succesoriale se vor presta și alte servicii în condițiile art. 72—73 din lege, onorariul se poate majora până la 25%.

Art. 24. — (1) La înregistrarea cererii de dezbatere a procedurii succesoriale se va putea percepe anticipat onorariul minim stabilit pentru eliberarea certificatului de moștenitor. Din onorariul final se va deduce onorariul plătit anticipat.

(2) La repunerea pe rol a cauzelor suspendate se va percepe onorariul datorat pentru actele de procedură efectuate până la suspendarea cauzei.

CAPITOLUL III

Traduceri efectuate de către notarii publici sau personalul angajat al acestora, care sunt autorizați ca traducători

Art. 25. — Notarii publici sau personalul angajat al acestora, care sunt autorizați, în condițiile legii, ca traducători, pot efectua traduceri, aplicând tarifele prevăzute în anexa nr. 4.

CAPITOLUL IV

Scutiri și reduceri

Art. 26. — (1) Sunt scutite de plata onorariilor următoarele acte întocmite în scopul valorificării unor drepturi prevăzute de legi speciale și de protecție socială:

- a) declarații privind ajutorul de șomaj;
- b) declarații privind ajutorul social;
- c) declarații privind obținerea alocației de stat pentru copii;
- d) declarații privind acordarea burselor pentru elevi și studenți, pentru obținerea de rechizite școlare și pentru obținerea de locuri de cazare în cămine;

e) declarații privind stabilirea sau valorificarea drepturilor foștilor deținuți politici, veteranilor de război și văduvelor acestora;

f) declarații privind valorificarea drepturilor persoanelor cu handicap;

g) declarații și procuri necesare în cadrul procedurii de obținere a despăgubirilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A., aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 232/2008, în vederea achiziționării de autoturisme.

(2) Se pot acorda scutiri în cazurile în care statului român îi revine obligația de plată a onorariului.

Art. 27. — Pentru moștenitorii minori fără venituri proprii, pentru moștenitorii care nu realizează niciun fel de venituri sau realizează venituri sub venitul minim pe economie, precum și pentru moștenitorii din zonele declarate calamitate se pot acorda reduceri de până la 100% din onorariul datorat.

Art. 28. — (1) Se poate reduce cu 15% onorariul pentru autentificarea actelor în care avocații sau consilierii juridici au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de

plată a onorariului, precum și la succesiuni, dacă aceștia au calitatea de moștenitori.

(2) Se pot reduce până la 70% onorariile pentru autentificarea actelor în care au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului magistrații, soții/soțiile acestora, precum și copiii lor minori.

Art. 29. — Se reduc cu 30% onorariile pentru autentificarea contractelor de vânzare-cumpărare și a oricăror alte acte care se încheie în cadrul programului „Prima casă”, cu excepția celor prevăzute în anexa nr. 1 pct. 11 și 26.

Art. 30. — Se pot acorda reduceri de 90% la onorariile stabilite pentru actele notariale în care au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului: Uniunea Națională a Notarilor Publici, camerele notarilor publici, personalul acestora sau al birourilor notarilor publici, notarii publici, soții/soțiile acestora, precum și copiii minori ai notarilor publici. Aceeași reducere de 90% se poate acorda și la onorariile stabilite pentru actele notariale în care au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului orice persoane juridice în care Uniunea Națională a Notarilor Publici și/sau camerele notarilor publici sunt acționare, asociate sau fondatoare, după caz.

Art. 31. — În cazul actelor în care se pot acorda mai multe reduceri de onorariu se aplică o singură reducere, respectiv reducerea care are cuantumul cel mai mare.

CAPITOLUL V

Anexe

Art. 32. — Anexele nr. 1—5, cuprinzând tarifele de onorarii stabilite pe categorii de servicii și proceduri notariale, fac parte integrantă din prezentele norme, după cum urmează:

— anexa nr. 1 — Acte și proceduri notariale pentru care onorariile sunt stabilite în sumă determinată;

— anexa nr. 2 — Acte și proceduri notariale pentru care onorariile sunt graduale pe tranșe și în cote procentuale;

— anexa nr. 3 — Procedura succesorală;

— anexa nr. 4 — Tarife pentru traduceri efectuate de către notarii publici sau personalul angajat al acestora, care sunt autorizați ca traducători;

— anexa nr. 5 — Scutiri și reduceri.

*ANEXA Nr. 1
la norme*

**ACTE ȘI PROCEDURI NOTARIALE
pentru care onorariile sunt stabilite în sumă determinată**

Nr. crt.	Felul actului	Onorariul						
		Consultații și informații pentru culegerea datelor necesare pentru a desluși voința părților	Tehnoredactare	Multiplicare	Procedura notarială îndeplinită	Arhivarea și păstrarea actului în arhiva notarului public	Alte servicii	TOTAL — lei —
	Procentul prevăzut pentru fiecare componentă a activității notariale menționate mai sus	10%	5%	—	75%	5%	5%	100%
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1. Autentificarea actelor care se referă la asociații fără scop patrimonial și la fundații								
1.1. Autentificarea actelor de constituire a asociațiilor fără scop patrimonial și a fundațiilor								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	100 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	15 lei	x	x	x	15 lei

0	1	2	3	4	5	6	7	8
1.2. Autentificarea altor acte de modificare a asociațiilor fără scop patrimonial și a fundațiilor								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	100 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	15 lei	x	x	x	15 lei
2. Autentificarea actelor care se referă la societățile comerciale								
2.1. Autentificarea actelor constitutive ale societăților comerciale indiferent de forma de organizare, atunci când aportul adus nu este în numerar, ci este aport în natură, constând în bunuri mobile sau imobile								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	200 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
2.2. Autentificarea actelor de modificare a societăților comerciale cu excepția celor prin care se majorează capitalul social cu aport în bunuri mobile și imobile								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	100 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
2.3. Autentificarea actelor pentru constituirea unei societăți comerciale rezultate în urma divizării sau fuziunii								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	200 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
3. Autentificarea testamentelor								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	80 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
4. Autentificarea declarației de revocare de testament								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	30 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	5 lei	x	x	x	5 lei
5. Autentificarea procurilor								
5.1. Autentificarea procurilor pentru înstrăinare sau dobândire de bunuri mobile sau imobile; pentru reprezentare la succesiune, cu sau fără încheierea unui act de partaj succesoral, pentru reprezentare la încheierea unui act de partaj								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	70 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
5.2. Autentificarea procurilor pentru ridicarea pensiei, a ajutorului social, a alocației de stat, a pensiei de întreținere și a altor drepturi provenind din legi speciale sau din legi care stabilesc despăgubiri sau compensații reparatorii								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	8 lei
5.3. Autentificarea altor procuri								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	30 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	10 lei	x	x	x	10 lei
6. Autentificarea promisiunilor bilaterale sau unilaterale privind înstrăinarea dreptului de proprietate sau autentificarea promisiunilor pentru constituirea altor drepturi reale imobiliare dacă nu se confirmă și primirea unei sume de bani								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	150 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
7. Autentificarea actelor de alipire și dezlipire a imobilelor								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	300 lei + 75 lei/ imobil rezultat
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
8. Autentificarea actelor de partaj de bunuri mobile și/sau imobile prin formarea de loturi și atribuirea acestora către copartajanți, cu sau fără sultă								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	300 lei + 75 lei/ lot rezultat
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei

0	1	2	3	4	5	6	7	8
9. Autentificarea declarațiilor pentru primirea restului de preț, a sultei sau a oricărei creanțe care a fost stabilit de părți printr-un alt înscris autentificat de notarul public sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	100 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
10. Încheiere privind verificările efectuate în registrele de evidență ale camerelor notarilor publici și ale Uniunii Naționale a Notarilor Publici								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	90 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
11. Autentificarea oricăror alte acte privind creditele bancare dacă împrumutul a fost acordat și ipoteca a fost instituită								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	100 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
12. Consultații juridice în materie notarială, altele decât cele care sunt urmate de încheierea unui act la notarul public respectiv								
	a) verbale	x	x	x	x	x	x	50 lei/oră
	b) scrise	x	x	x	x	x	x	200 lei
13. Legalizarea semnăturilor, a specimenelor de semnătură și a sigiliilor								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	50 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	5 lei	x	x	x	5 lei
14. Legalizarea semnăturii traducătorului								
	a) primul exemplar	x	x	x	90%	5%	5%	30 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	5 lei	x	x	x	5 lei
15. Dare de dată certă pentru fiecare act								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	40 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	5 lei	x	x	x	5 lei
16. Certificarea unor fapte								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	50 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	5 lei	x	x	x	5 lei
16.1. Procese-verbale, hotărâri ale adunărilor generale ale acționarilor sau ale asociațiilor societăților comerciale etc.								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	300 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
16.2. Procese-verbale ale reuniunilor organelor de conducere ale societăților comerciale								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	300 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
17. Legalizarea de copii de pe înscrisurile prezentate de părți pentru fiecare pagină								
		10%	x	5%	75%	5%	5%	3 lei
18. Legalizarea de copii ale actelor aflate în arhiva notarului public pentru fiecare pagină								
		10%	x	5%	75%	5%	5%	5 lei
19. Declarații al căror obiect nu este evaluabil în bani, altele decât cele prevăzute la pct. 4								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	15 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	5 lei	x	x	x	5 lei
20. Încheieri de rectificare a actelor, potrivit legii, dacă eroarea nu este imputabilă notarului public								
		10%	5%	x	75%	5%	5%	50 lei
21. Eliberări de duplicate ale actelor notariale								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	50 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	50 lei	x	x	x	50 lei

0	1	2	3	4	5	6	7	8
22. Reconstituirea unui act original								
	a) primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	200 lei
	b) pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
23. Primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor, la solicitarea părților, precum și a înscrisurilor, documentelor, sumelor de bani, hârtiilor de valoare, cecurilor sau altor valori găsite cu ocazia efectuării inventarului succesoral								
	a) până la un an	10%	5%	x	75%	5%	5%	500 lei
	b) peste un an	10%	5%	x	75%	5%	5%	1.000 lei
24. Primirea în depozit a tiparelor ciocanelor silvice								
	a) până la un an	10%	5%	x	75%	5%	5%	100 lei
	b) peste un an	10%	5%	x	75%	5%	5%	150 lei
25. Autentificarea actelor de garanție mobilă sau imobiliară, în situația în care creanța este garantată cu mai multe bunuri mobile sau imobile pentru care se încheie contracte de garanție separate — pentru actele de garanție următoare primului contract încheiat								
	a) până la 20.000 lei							
	— primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	100 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
	b) de la 20.001 lei la 100.000 lei							
	— primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	300 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
	c) de la 100.001 lei la 500.000 lei							
	— primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	500 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
	d) peste 500.001 lei							
	— primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	1.000 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
26. Acte de garanție mobilă sau imobiliară și/sau contracte de credit pentru programul „Prima casă” sau alte programe sociale adoptate de statul român								
	a) până la 20.000 lei							
	— primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	100 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
	b) de la 20.001 lei la 100.000 lei							
	— primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	300 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
	c) de la 100.001 lei la 500.000 lei							
	— primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	500 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
	d) peste 500.001 lei							
	— primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	1.000 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
27. Contracte de comodat								
	— primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	150 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
28. Soluționarea cererii de divorț prin acordul soților								
		10%	5%	x	75%	5%	5%	500 lei
29. Alte servicii și acte notariale neevaluabile								
	— primul exemplar	10%	5%	x	75%	5%	5%	100 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei

ACTE ȘI PROCEDURI NOTARIALE
pentru care onorariile sunt graduale pe tranșe și în cote procentuale

Acte autentice și alte proceduri

Nr. crt.	Felul actului	Onorariul						
		Consultații și informații pentru culegerea datelor necesare pentru a desluși voința părților	Tehnoredactare	Multiplicare	Procedura notarială îndeplinită	Arhivarea și păstrarea actului în arhiva notarului public	Alte servicii	TOTAL — lei —
	Procentul prevăzut pentru fiecare componentă a activității notariale menționate mai sus	10%	5%	—	75%	5%	5%	100%
0	1	2	3	4	5	6	7	8
I. Pentru acte translativale ale dreptului de proprietate și de constituire a altor drepturi reale care au ca obiect bunuri imobile								
a)	până la 15.000 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	2,2%, dar nu mai puțin de 150 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
b)	de la 15.001 lei la 30.000 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	330 lei + 1,6% pentru suma care depășește 15.001 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
c)	de la 30.001 lei la 60.000 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	580 lei + 1,3% pentru suma care depășește 30.001 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
d)	de la 60.001 lei la 300.000 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	970 lei + 0,9% pentru suma care depășește 60.001 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
e)	de la 300.001 lei la 600.000 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	3.130 lei + 0,65% pentru suma care depășește 300.001 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
f)	peste 600.001 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	5.080 lei + 0,44% pentru suma care depășește 600.001 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
II. Pentru actele de schimb mobil sau imobil, onorariul se stabilește la valoarea cea mai mare a oricăruia dintre bunurile care fac obiectul schimbului, după criteriile de la pct. I, și se majorează cu 25%.								
— pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei								

0	1	2	3	4	5	6	7	8
III. Actele de partaj de bunuri mobile și/sau imobile prin care bunurile care fac obiectul partajului revin unuia sau unora dintre copartajați, cu sau fără sultă								
a)	pentru bunurile imobile, onorariul se calculează după criteriile de la pct. I, la valoarea cotelor care revin copartajaților peste cota lor ideală — pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei							
b)	pentru bunurile mobile, onorariul se calculează prin aplicarea procentului de 0,25% la valoarea bunurilor care revin copartajaților peste cota lor ideală — pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei							
IV. Pentru autentificarea contractelor de novație, de delegație, de compensare, de subrogație, de cesiune de creanță, altele decât cele care se încadrează la anexa nr. 1 pct. 11, precum și de remitere de datorie, onorariul se calculează prin aplicarea procentului de 0,3% la valoarea creanțelor, dar nu mai puțin de 150 lei. — pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei								
V. Acte de garanție mobilă sau imobiliară, altele decât cele prevăzute în anexa nr. 1 pct. 25								
a)	până la 50.000 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	0,65%, dar nu mai puțin de 100 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
b)	de la 50.000 lei la 100.000 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	325 lei + 0,5% pentru ceea ce depășește 50.000 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
c)	de la 100.000 lei la 200.000 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	575 lei + 0,32% pentru ceea ce depășește 100.000 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
d)	de la 200.000 lei la 500.000 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	895 lei + 0,13% pentru ceea ce depășește 200.000 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
e)	peste 500.000 lei	10%	5%	—	75%	5%	5%	1.285 lei + 0,07% pentru ceea ce depășește 500.000 lei
	— pentru fiecare exemplar în plus	x	x	20 lei	x	x	x	20 lei
VI. Pentru actele de donație sau partaj care au ca obiect locurile de înhumare, onorariul se stabilește la 1% din valoare, dar nu mai puțin de 150 lei. — pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei								
VII. Pentru actele de constituire a societăților comerciale și de majorare a capitalului social atunci când aportul adus nu este în numerar, ci este aport în natură, constând în bunuri mobile sau imobile, onorariul se stabilește potrivit tranșelor valorice și procentelor prevăzute la pct. I, pentru bunurile imobile, și la pct. XI lit. b), pentru bunurile mobile, dar nu mai puțin de 150 lei. — pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei								
VIII. Pentru contractele de închiriere, onorariul se stabilește prin aplicarea procentului 0,3%, calculat la valoarea chiriei pentru întreaga perioadă de închiriere prevăzută în contract, dar nu mai puțin de 50 lei. — pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei								
IX. a) Pentru contractele de leasing operațional, onorariul se stabilește prin aplicarea procentului de 0,3%, calculat la valoarea contractelor de leasing, dar nu mai puțin de 100 lei. b) Pentru contractul de leasing financiar imobiliar sau mobilă, onorariul se stabilește potrivit tranșelor valorice și procentelor prevăzute la pct. I, pentru bunurile imobile, și la pct. XI lit. b), pentru bunurile mobile, dar nu mai puțin de 100 lei. — pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei								

0	1	2	3	4	5	6	7	8
X. Pentru actele de protest ale cambiilor, cecurilor și ale altor titluri la ordin, onorariul se stabilește la 1% din valoarea titlurilor protestate, dar nu mai puțin de 100 lei. — pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei								
XI. Pentru autentificarea contractelor prin care se cesionează cu titlu gratuit sau oneros drepturi litigioase și drepturi succesoriale, onorariul se stabilește la 0,5%, calculat la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 200 lei. În cazul în care valoarea declarată de părți este mai mică decât valoarea din expertiza camerelor notarilor publici, onorariul se va calcula la valoarea din expertiză.								
XII. Pentru alte acte evaluabile în bani:								
a)	— promisiuni bilaterale sau unilaterale de vânzare-cumpărare prin care se confirmă și primirea prețului în parte sau în integralitatea sa, onorariul se stabilește la 1% din valoarea achitată, dar nu mai puțin de 150 lei; — pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei							
b)	— alte acte evaluabile în bani, cu excepția declarațiilor pentru primirea restului de preț, a sultei sau a oricărei sume de bani care a fost stabilită de părți printr-un alt înscris autentificat de notarul public, onorariul se stabilește la 0,25% din valoare, dar nu mai puțin de 50 lei. — pentru fiecare exemplar în plus — 20 lei							

ANEXA Nr. 3
la norme

PROCEDURA SUCCESORALĂ

Tranșele valorice în lei, la care se calculează onorariul	Procedura notarială, cu excepția inventarierii, aplicării de sigilii, predării în custodie	Tehnoredactare, încheieri, certificate de moștenitor, declarații de martor, citații și alte acte necesare îndeplinirii procedurii	Multiplicare	Arhivarea și păstrarea dosarului succesoral în arhiva notarului public	Alte servicii	TOTAL — lei —
Procentul prevăzut pentru fiecare componentă a activității notariale menționate mai sus	85%	5%	0,5%	5%	4,5%	100%
a) până la 6.000 lei	85%	5%	0,5%	5%	4,5%	2,7%, dar nu mai puțin de 150 lei/certificat de moștenitor
b) de la 6.001 lei la 30.000 lei	85%	5%	0,5%	5%	4,5%	162 lei + 1,35% pentru ceea ce depășește 6.001 lei
c) de la 30.001 lei la 60.000 lei	85%	5%	0,5%	5%	4,5%	486 lei + 0,6% pentru ceea ce depășește 30.001 lei
d) peste 60.001 lei	85%	5%	0,5%	5%	4,5%	665 lei + 0,45% pentru ceea ce depășește 60.001 lei

ANEXA Nr. 4
la norme

TARIFE

pentru traducerile efectuate de către notarii publici sau personalul angajat al acestora, care sunt autorizați ca traducători

1. Pentru persoane fizice:

Traduceri de pe: certificatele de naștere, deces, căsătorie, adevărinițe, cazier:

- 10 lei, pentru un exemplar + un exemplar pentru arhivă;
- 5 lei, pentru fiecare exemplar în plus;

alte documente:

- 20 lei, pentru fiecare pagină + un exemplar pentru arhivă;
- 10 lei, pentru fiecare pagină în plus.

2. Pentru persoane juridice:

- 25 lei, pentru un exemplar + un exemplar pentru arhivă;
- 10 lei, pentru fiecare pagină în plus.

3. Taxe de urgență:

- 50% din valoarea tarifelor, pentru traduceri efectuate în 48 de ore și în zilele nelucrătoare;
- 100% din valoarea tarifelor pentru traduceri efectuate în 3—8 ore, în funcție de complexitatea actului.

SCUTIRI ȘI REDUCERI**A. Scutiri**

1. Sunt scutite de la plata onorariilor următoarele acte întocmite în scopul valorificării unor drepturi prevăzute de lege, cu excepția cheltuielilor materiale:

1. declarații pentru obținerea ajutorului de șomaj;

2. declarații pentru obținerea ajutorului social;

3. declarații pentru obținerea alocației de stat pentru copii;

4. declarații pentru acordarea burselor pentru elevi și studenți, pentru obținerea de rechizite școlare și pentru obținere de cazare în cămine;

5. declarații pentru stabilirea sau valorificarea drepturilor foștilor deținuți politici, veteranilor de război și văduvelor acestora;

6. declarații pentru stabilirea sau valorificarea drepturilor persoanelor cu handicap;

7. declarații și procuri necesare în cadrul procedurii de obținere a despăgubirilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 232/2008.

II. Se pot acorda scutiri în cazurile în care statului român îi revine obligația de plată a onorariului.

B. Reduceri

1. Se pot acorda reduceri de până la 50% din onorariu pentru autentificarea procurilor necesare încasării pensiilor de orice natură și a drepturilor bănești prevăzute la capitolul A „Scutiri”, enumerate mai sus.

2. Se pot acorda reduceri de 90% la onorariile stabilite pentru actele notariale în care au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului: Uniunea Națională a Notarilor Publici, camerele notarilor publici, personalul acestora sau al birourilor notarilor publici, notarii publici, precum și soțul/soția și copiii minori ai notarilor publici. Aceeași reducere de 90% se poate acorda și la onorariile stabilite pentru actele notariale în care au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului orice persoane juridice în care Uniunea Națională a Notarilor Publici și/sau camerele notarilor publici sunt acționare, asociate sau fondatoare, după caz.

3. Se reduc cu 30% onorariile pentru autentificarea contractelor de vânzare-cumpărare și a oricăror alte acte care se încheie în cadrul programului „Prima casă”, cu excepția celor prevăzute în anexa nr. 1 pct. 11 și pct. 25.

4. Se pot reduce până la 70% onorariile pentru autentificarea actelor în care au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului magistrației, precum și soțul/soția și/sau copiii lor minori.

5. Se poate reduce cu 15% onorariul pentru autentificarea actelor în care avocații sau consilierii juridici au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului, precum și la succesiuni, dacă aceștia au calitatea de moștenitori.

6. Pentru moștenitorii minori fără venituri proprii, pentru moștenitorii care nu realizează niciun fel de venituri sau realizează venituri sub venitul minim pe economie, precum și pentru moștenitorii din zonele declarate calamitate, se pot acorda reduceri de până la 100% din onorariul datorat.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

